

άγριομπάρμπαρο τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ ἀγριολαχανικὸν κενταύριον τὸ μεικτὸν ἢ Ἑλληνικὸν (centaurea mixta ἢ Hellenica) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae). Συνών. θερμόχορτο. [**]

άγριομπίζι τό, Κέρκ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μίζι.

Όσπρια τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae)

1) Ὁ ἄγριοάφικος, ὁ ἰδ. 2) Πίσον τὸ ἡμερον, τὸ δίσανθον (pisum elatius varia biflorum) τοῦ γένους τοῦ πίσου, φυτὸν ὀρεινῶν τόπων. [**]

άγριομπίστικος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριοβίστικος Κεφαλλ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μπιστικός.

Ὁ ποιμὴν ὁ μακρὰν τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων ζῶν, ὁ ἀκοινωνήτος, ὁ ἀγροῖκος: Εἴς' ἕνα ἀγριοβίστικος αὐτός!

άγριομπογιά ἡ, ἀμάρτ. ἀρκοπογιά Κύπρ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μπογιά.

Τὸ φυτὸν ἐρυθρόδανον τὸ βαφικόν (rubia tinctorum) τῆς τάξεως τῶν ἐρυθροδανωδῶν (rubiaceae). Πβ. ἀγριορρίζαρο. Συνών. ἀγριοβαφή 1, ριζάρι. [**]

άγριομπουρτσάκι τό, ΘΖουμπουλίδ. Πρακτ. γεωργ. 136.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μπουρτσάκι.

Τὸ κτηνοτροφικὸν ἀγριόχορτον ὀνοβρυχίς ἢ ἡμερος (onobrychis sativa) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae). [**]

άγριομυριαλίδα ἡ, Θήρ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μυριαλίδα.

Τὸ φυτὸν ἀγριοκαυκαλήθρα 4, ὁ ἰδ. Συνών. μυρωδεά.

άγριομυρτζά ἡ, Κέρκ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μυρτζά.

Θάμνοι τῆς τάξεως τῶν ἐλαιωδῶν (oleaceae) 1) Ἡ ἀγλανιδεά, ὁ ἰδ., ΘΧελδράιχ 58. 2) Λιγοῦστρον τὸ κοινὸν (ligustrum vulgare) ΘΧελδράιχ 59 ΠΓεννάδ. 613. Πβ. ἀγριομερσίγη. Συνών. ἀγριελαιά 3, νεροβεργεά. [**]

άγριόμυρτος ὁ, ἀμάρτ. ἀγρόμυτ-το Καλαβρ. (Γαλλικ. Κοντοφ.) ἀγριομύρτης Κέρκ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μύρτος.

Άγριομερσίγη, ὁ ἰδ. [**]

άγριονεραντζεά ἡ, ἀμάρτ. ἀγριονερατζεά Κεφαλλ. ἀγριονερατζεά Δ.Κρήτ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. νεραντζεά.

Ποικιλία κιτρίου τῆς νεραντζεάς (citrus vulgaris ἢ bigaradia) τῆς τάξεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν (hesperideae).

άγριόνη ἡ, Πελοπν. (Δημητσάν.)

Άγνώστου ἐτύμου.

Τὸ ἀγρωσιώδες φυτὸν πολλινία ἢ δίσταχυς (pollinia distachya). Συνών. ψαλίδα. [**]

άγριόνησσα ἡ, Λεξ. Περίδ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. νήσσα.

Τὸ πτηνὸν ἀγριοπάπια, ὁ ἰδ. [**]

άγριονησσάρι τό, Κέρκ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριόνησσα.

Ἡ μικρά ἀγριόνησσα, ὁ ἰδ.

άγριονικὸν τό, Κάρε.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ὀνικόν.

Άγριογάιδαρος, ὁ ἰδ.

άγριονόμι τό, Κάρε.

Έκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀγριονόμιον.

Ἡ ἀποχερσωθεῖσα γῆ: Πᾶρ' τὴν κατοίκα 'ς τὸ ἀγριονόμι νὰ φάη.

άγριοντομάτα ἡ, ΠΓεννάδ. 917 ἀγριγονδονμάτα Λήμν.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ντομάτα.

Τὸ φυτὸν στρύχνος ὁ μέλας (solanum nigrum) τοῦ γένους τοῦ στρύχνου, τῆς τάξεως τῶν στρυχνοειδῶν (solanaceae), ὁ τῶν ἀρχ. στρύχνος ὁ ἐδώδιμος ἢ κηπαῖος (Θεοφρ. Ἱστορ. φυτ. 7,15,4 καὶ Διοσκορ. 4,71), διαφόρων ποικιλιῶν δηλητηριωδῶν, ὧν ἡ ἀθροτέρα στρύχνος ὁ ἐδώδιμος (solanum miniatum) μὲ τὰ φύλλα μέλανα, τὸν καρπὸν ραγώδη καὶ τὰς τρυφεράς κορυφὰς πρὸ τῆς καρποφορίας ἐδωδίμους, ὁσμῆς δὲ βαρείας. Ἰδ. [ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 220. Πβ. μελιτζάνα. Συνών. ἀγριοστάφυλο, ἀμπελουρίδα, βρομοβότανο, βρομόχορτο, μαυρόχορτο. [**]

άγριοντοματζά ἡ, Κύθν.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ντοματζά.

Άγριοντομάτα, ὁ ἰδ.

άγριοξάνοιγμα τό, ἀμάρτ. ἀγριοξάνοισμα Κρήτ. ἀγριοξάνοισμα Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. ἀγριοξανοίγω.

Τὸ ἀγρίως, βλοσυρῶς προσβλέπειν: Ἀπὸ τ' ἀγριοξάνοισμα βορεῖς νὰ καταλάβῃς εἶδα σοῦ μαγερεῖνε! (τί κακὸν μελετᾷ ἐναντίον σου!) Συνών. ἀγριοκοίταγμα, ἀγριοκοιταξιά.

άγριοξανοίγω Κρήτ. ἀγριοξανοίγω Κρήτ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ρ. ξανοίγω.

Προσβλέπω τινὰ ἀγρίως, βλοσυρῶς: Εἶδα μ' ἀγριοξανοίγεις, μωρέ, θαρεῖς πῶς σε φοβοῦμαι; Ἀγριοξάνοιζά τονε κ' ἐλούφαξενε γιαμιᾶς (ἐλούφαξενε = συνεστάλῃ ἐκ φόβου). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριοβλέπω.

άγριοξεικάζω ἀμάρτ. ἀγρξοξεικάζω Τσακων.

Έκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ρ. ξεικάζω. Περί τῆς διαφόρου ἐτυμ. πβ. ΑΧατζῆν ἐν Ἀθηνᾶ 41 (1929) 213.

Προσβλέπω τινὰ ἀγρίως, βλοσυρῶς. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριοβλέπω.

